

Ett inre bröllop

Nina Matthis

Skrivet: 22 juni 2010. Soul Word: 11 juli 2010.

Det är egendomligt, men när vi smälter samman med själen behöver vi inte smälta samman med någon annan människa. Inte ens med vår älskade partner. Kärleken blir inte mindre, och inte heller viljan att vara tillsammans. Allt detta ökar. Men den känslomässiga kampen mellan beroende och oberoende stillnar.

Det inre bröllopet med själen innebär, att vi för första gången står på våra egna ben. Inte i fysisk bemärkelse, men andligen. Vi behöver inte den romantiska kärleken längre, för den känslomässiga kärleken har omvandlats till upplevelsen av enhet; till Den stora kärleken.

Vi är lika älskande som någonsin tidigare, men utan något effektsökeri. Vi behöver inga förebilder eller föreställningar om vad sann kärlek är. Men vi tänder ljus på bordet i alla fall och ser in i vår älskades ögon, för att kärleken flödar i vårt hjärta.

Medan den opersonliga kärleken mognar inom oss, kan vi märka att vi inte längre behöver "fina tankar" för att känna kärlek. Vi behöver ingen yttre stimulans för att känna våra "ädla känslor". Vi känner kärlek i en praktfull trädgård, men vi känner faktiskt kärlek i vilken trädgård som helst. Vi älskar ett ståtligt hus, men vi älskar ett oansenligt hus lika väl. Vi älskar att se en vackert klädd människa, men vi ser allt det vackra hos henne ändå. Vi älskar vår partner när han gör på det ena sättet, och vi älskar honom när han gör precis tvärtom.

Plötsligt släpper "drömmarna" taget om oss; de inre bilder och föreställningar som tidigare har stimulerat vår känsla och lust. Känslorna behöver inte leda oss till kärleken för den är hela tiden där. Ingenting behöver väcka vår kärlek för den är redan väckt. Allt detta kan ske inom dig, egentligen när som helst. För all kärlek är möjlig.

© Nina Matthis, juli 2010